

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr. 14/J/2012

SECȚIA PENTRU JUDECATORI

HOTĂRÂREA NR. 2J

Ședința publică din 25 februarie 2012

Pe rol fiind soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspekția judiciară împotriva pârâtului Z.G.T., judecător în cadrul Tribunalului având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art.99 lit.h teza a II-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, anterior modificărilor aduse prin Legea nr.24/2012 .

Dezbaterile în cauză au avut loc în ședința publică din data de 20.02.2012, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta, când Secția, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 25.02.2012, dată la care a hotărât următoarele:

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători în materie disciplinară, sub nr.14/J/2012, Inspekția Judiciară a solicitat Secției ca,

1

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului Z.G.T., judecător în cadrul Tribunalului cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, anterior modificărilor aduse prin Legea nr. 24/2012, în modalitatea exercitării funcției și încălcării normelor procedurale cu gravă neglijență.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că pârâtul, în calitate de judecător delegat cu executarea pedepselor privative de libertate la Penitenciarul G., a ignorat în mod constant prevederile Legii nr. 276/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv art.25 alin.4, art.26, art.38 alin.5 și art.74 alin.4, prin nerespectarea termenelor reglementate expres în aceste texte de lege pentru soluționarea cererilor persoanelor private de libertate sau chiar prin nesoluționarea acestor cereri, fapt care a determinat ca, la sfârșitul anului 2011, să existe un număr de 246 dosare nesoluționate.

S-a susținut de asemenea că, prin soluționarea cu mare întârziere ori chiar nesoluționarea cererilor formulate de către persoanele private de libertate, pârâtul le-a încălcat acestora dreptul de a se adresa unei instanțe de judecată pentru a decide asupra cererilor lor.

În finalul acțiunii, s-a concluzionat că, prin activitatea sa defectuoasă în exercitarea atribuțiilor administrativ-jurisdicționale, pe care și le-a asumat prin exprimarea acordului anterior numirii, pârâtul a încălcat accesul liber la justiție (consacrat prin art.21 din Constituția României) al persoanelor private de libertate

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

și dreptul acestora de a beneficia de un proces echitabil de la momentul sesizării instanței de judecată.

În drept, Inspekția Judiciară își întemeiază prezenta acțiune disciplinară pe dispozițiile art. 98 – 101 din Legea nr. 303/2004 republicată și modificată și art. 44 – 46 din Legea nr. 317/2004, republicată și modificată.

Pe parcursul cercetării disciplinare, a fost administrată proba cu înscrisuri, proba cu martori, și a fost audiat pârâtul judecător.

Situația de fapt, astfel cum a fost expusă, a fost contestată de pârâtul judecător, care a justificat întârzierea în soluționarea lucrărilor de impedințele ivite în desfășurarea activității ca judecător delegat cu executarea pedepselor privative de libertate.

În ședința publică din data de 09.01.2013 s-a procedat la audierea pârâtului, declarațiile acestuia fiind consemnate în scris și atașate la dosarul cauzei.

În declarația pe care a dat-o în fața secției, ca de altfel și în declarația pe care a dat-o în cursul cercetării disciplinare, pârâtul nu a contestat faptul că a înregistrat în cursul anului 2011 întârzieri în soluționarea petițiilor formulate de către deținuți, însă a justificat această situație de impedințele ivite în desfășurarea activității ca judecător delegat cu executarea pedepselor privative de libertate.

Pârâtul a menționat că de la începutul anului 2011 și până la data de 01.03.2011 nu a mai avut desemnat grefier, ceea ce i-a creat dificultăți, fiind nevoit să exercite atât atribuțiile specifice grefierului, cât și cele proprii judecătorului delegat, iar după desemnarea unui grefier, acesta a avut program redus, desfășurându-și activitatea zilnică la penitenciar doar până în jurul orelor 12.30, fapt care îi permitea doar să preia și să înregistreze corespondența, de tehnoredactarea încheierilor ocupându-se în fapt pârâtul judecător.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

A arătat pârâtul că, de-a lungul celor 3 ani în care și-a desfășurat activitatea ca judecător delegat în cadrul penitenciarului, nu a beneficiat de un spațiu adecvat pentru audierea persoanelor private de libertate, în pofida cererilor adresate conducerii penitenciarului, astfel că era nevoit să efectueze audierile pe secție, împrejurare care a generat alte întârzieri în activitate, pe de o parte datorită intervalului de timp mai mare necesar deplasării pe secție, iar pe de altă parte datorită faptului că era nevoit să programeze audierile în așa fel încât să nu perturbe celelalte activități ale penitenciarului.

Pârâtul a invocat, de asemenea, lipsa unor dotări elementare (hârtie, toner, etc.) cu care s-a confruntat pe parcursul acestei perioade, dar și numărul ridicat de cereri formulate de condamnați, datorat specificului acestui penitenciar, Penitenciarul G. fiind cel mai mare din țară, cu o capacitate de 1720 condamnați, din care 400 în regim de maximă siguranță, iar 30-40 persoane condamnate pe viață, fapt care necesita, în opinia sa, desemnarea a cel puțin doi judecători delegați cu executarea pedepselor privative de libertate.

Nu în ultimul rând, pârâtul a învederat că, activitatea sa ca judecător delegat, nu s-a limitat doar la soluționarea cererilor formulate de condamnați, cum în mod eronat s-a reținut de către Inspekția Judiciară, ci și la rezolvarea altor activități specifice, pârâtul menționând în acest sens că, în anul 2011 a acordat 300 de audiențe, a soluționat 47 situații de refuz de hrană (situații care impuneau audierea petiționarilor) și a participat în 41 ședințe având ca obiect cereri de liberare condiționată, fiind președintele comisiei de liberări condiționate.

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri și proba testimonială cu martorii M.A. și C.C., pentru Inspekția Judiciară, iar pentru pârâtul judecător, proba cu înscrisuri și proba testimonială cu martorul C.C..

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Din întregul ansamblu probator administrat în cauză Secția pentru judecători în materie disciplinară reține următoarea situație de fapt:

La data de 27.06.2012 a fost înregistrată la Inspekția Judiciară din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii petiția formulată de către S.D. – deținut în Penitenciarul G., prin care solicita efectuarea unei „anchete disciplinare” cu privire la modul în care își exercită atribuțiile judecătorul delegat la acest loc de deținere, exprimându-și revolta în raport cu împrejurarea că plângerea sa împotriva hotărârii din data de 15.12.2011 a Comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate nu a fost soluționată de către judecătorul delegat nici la data formulării petiției, respectiv 15.06.2012, timp de 6 luni, ajungând în situația să intre din nou în discuția Comisiei de individualizare la data de 14.06.2012, fără ca plângerea anterioară să fi fost soluționată.

La această sesizare ce a format obiect al dosarului nr./IJ/.../DIJ/2012 a fost conexat, în timpul cercetării disciplinare, dosarul nr./IJ/.../DIJ/2012 având ca obiect sesizarea petiționarului N.L.E., deținut în Penitenciarul G., formulată împotriva domnului judecător Z.G.T. pentru modalitatea în care i-a soluționat prin încheierea nr. 34/28.01.2011 plângerea formulată la data de 25.11.2010 împotriva Hotărârii Comisiei de disciplină din cadrul Penitenciarului.

În cauză au fost efectuate verificări prealabile, în temeiul dispozițiilor art. 45 alin.3 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, iar prin rezoluția din 26 septembrie 2012, în temeiul dispozițiilor art. 45 alin.6 lit. b) din Legea nr. 317/2004, s-a dispus începerea cercetării disciplinare împotriva domnului Z.G.T., judecător delegat la Penitenciarul G. în perioada ianuarie 2009 – 31 decembrie 2011, în prezent judecător la Tribunalul sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza a II-a din

Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 24/2012.

În fapt, prin decizia nr.18/13.01.2009 a Președintelui Curții de Apel, pârâtul judecător Z.G.T. a fost delegat la Penitenciarul cu Regim de Maximă Siguranță G., începând cu data de 14.01. 2009, delegare prelungită prin deciziile 7/11.01.2010 și 27/26.01.2011 până la sfârșitul anului 2011, atât pentru anul 2009, cât și pentru anul 2010, fiind desemnat și un judecător supleant.

În cursul anului 2011, pârâtul judecător Z.G.T. a solicitat președintelui Curții de Apel desemnarea unui judecător supleant, cu motivarea că este „în imposibilitate de a putea efectua concediul de odihnă prevăzut de lege (rest 6 zile din CO-2009, rest 12 zile din CO-2010 și 35 zile CO-din 2011)”, precum și de a efectua unele investigații medicale, considerente pentru care cererea a fost apreciată ca întemeiată, fiind desemnat ca judecător supleant domnul C.D.G., din cadrul Judecătoriei

După promovarea pârâtului judecător la Tribunalul, la sfârșitul anului 2011, prin decizia nr.609/30.12.2011 a Președintelui Curții de Apel s-a dispus delegarea la Penitenciarul G. pentru perioada 01.01.2012 – 31.03.2012, a domnilor judecători D.I. și M.A., din cadrul Judecătoriei, iar pentru perioada 01.04.2012 – 30.06.2012, a doamnelor judecător C.C. și T.I., din cadrul Judecătoriei

În ceea ce privește cele reținute ca situație de fapt în acțiunea disciplinară, se reține că, referitor la situația petiționarului S.D. , în baza art.26 alin.1 și 26 alin.3 din Legea nr.275/2006, conform procesului verbal nr.2910/15.12.2011, Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate a dispus menținerea condamnatului în regim închis, prin același proces verbal comunicându-se deținutului că, împotriva deciziei comisiei se poate adresa cu

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] plângere judecătorului delegat, în condițiile art.26 din actul normativ menționat.

În aceeași ședință s-a fixat termen pentru reanalizarea situației deținutului la data de 14.06.2012.

Se reține în acțiunea disciplinară faptul că, petiționarul S.D. a contestat decizia Comisiei de individualizare a regimului de executare a pedepselor privative de libertate la data de 31.01.2012, și că în urma verificărilor prealabile efectuate a rezultat că plângerea sa nu a fost înregistrată în evidențele judecătorului delegat, iar deținutul nu a fost audiat până la data de 06.07.2012 (când deja se solicitaseră relații de la Penitenciarul G. în cadrul verificărilor prealabile declanșate de Inspekția Judiciară).

De asemenea se reține că, până la momentul ascultării deținutului s-a împlinit termenul stabilit pentru reanalizarea situației sale, la 14.06.2011 (data fixată prin hotărârea comisiei din 15.12.2011), iar acesta a intrat într-o nouă analiză a Comisiei de individualizare, stabilindu-se menținerea sa în regim închis, cu termen pentru reanalizarea situației fixat la data de 13.12.2012.

Secția constată însă că, la data de 31.01.2012, dată la care petiționarul S.D. a formulat plângerea menționată anterior, pârâtul judecător Z.G.T. nu mai era judecător delegat la Penitenciarul G., acestuia încetându-i delegația la data de 31.12.2011, astfel încât nu-i poată fi imputată neînregistrarea și respectiv nesoluționarea acestei plângeri.

În ceea ce privește susținerea din cadrul acțiunii disciplinare cu privire la soluționarea într-un termen mai mare de două luni a plângerii formulată de petiționarul N.L.E. la data de 04.11.2010, Secția constată că în dosarul de cercetare disciplinară nu există înscrisuri din care să rezulte cele reținute.

Este adevărat că în dosarul de cercetare disciplinară există o plângere a

7

condamnatului N.L.E., însă aceasta vizează soluționarea cu întârziere a plângerii formulată la data de 18.03.2011 de către acest condamnat împotriva procesului verbal nr.650/17.03.2011 a Comisiei de individualizare a executării pedepselor, respectiv la data de 05.08.201, prin încheierea nr.574.

Acestă soluționare tardivă a plângerii formulată de către condamnatul N.L.E. este inclusă însă în situația prezentată de către Inspecție pentru anul 2011, și care de altfel face obiectul sesizării, așa cum rezultă din descrierea faptei ce întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. h) teza a II a din Legea nr.303/2004.

În ceea ce privește volumul de activitate al pârâtului judecător Z.G.T., din verificările efectuate pe parcursul cercetării disciplinare rezultă că în anul 2009 au fost înregistrate 1063 dosare, în anul 2010 au fost înregistrate 1139 dosare, iar în cursul anului 2011 s-au înregistrat 1292 dosare.

La sfârșitul anului 2010, pârâtul judecător înregistra un stoc de 158 dosare nesoluționate.

În urma examinării de către Inspecția Judiciară a situației tuturor dosarelor înregistrate și soluționate în cursul anului 2011, s-a constatat că, la sfârșitul anului 2010, domnul judecător Z.G.T. înregistra un stoc de 158 dosare nesoluționate în anul 2010, iar în cursul anului 2011 au fost soluționate 986 dosare înregistrate în anul 2011, după cum urmează:

- ianuarie 2011 – 2 dosare;
- februarie 2011 – 4 dosare;
- martie 2011 – 47 dosare;
- aprilie 2011 – 97 dosare;
- mai 2011 – 98 dosare;

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

- iunie 2011 – 89 dosare;
- iulie 2011 – 59 dosare;
- august 2011 – 96 dosare;
- septembrie 2011 – 181 dosare;
- octombrie 2011 – 103 dosare;
- noiembrie 2011 – 133 dosare;
- decembrie 2011 – 76 dosare

Secția reține însă că, în lunile ianuarie și februarie ale anului 2011, pârâtul judecător a soluționat mai multe dosare decât cele prezentate în acțiunea disciplinară, situație ce rezultă din înscrisurile depuse la dosar de către pârât.

Astfel, din înscrisul aflat la fila 120 din dosarul Secție rezultă că la data de 28.01.2011 fuseseră pronunțate un număr de 47 de încheieri (încheierea nr.47 din 28.01.2011) iar din înscrisul aflat la fila 122 din același dosar rezultă că la data de 10. 02 .2011 pârâtul pronunțase un număr de 113 încheieri (încheierea nr. 113 din 10.02.2011).

Situația prezentată în acțiunea disciplinară vizează dosarele înregistrate în anul 2011 și soluționate tot în anul 2011, fără a se evidenția dosarele rămase în stoc din anul 2010 (158) și soluționate tot în anul 2011. Așa se explică diferența dintre dosarele prezentate în cadrul acțiunii disciplinare ca fiind soluționate în lunile ianuarie și februarie 2011 și numărul încheierilor pronunțate de către pârât în aceste luni.

Potrivit dispozițiilor prevăzute în Legea nr.275/2006 judecătorul delegat la penitenciar soluționează sesizările cu caracter administrativ-jurisdicțional precum și sesizările cu caracter administrativ, respectiv sesizările privind refuzul de hrană, cereri de audiențe și alte sesizări. De asemenea, pe lângă aceste atribuții,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

judecătorul delegat în cadrul penitenciarului este și președintele Comisiei de liberări condiționate, în cazul de față, pârâtul participând la un număr de 41 de astfel de comisii în cursul anului 2011.

Din înscrisurile depuse la dosar de către pârât, rezultă că acesta a avut în anul 2011, aproximativ 300 cereri de audiență și 47 situații de refuz de hrană .

De asemenea se reține că, pârâtul judecător, a avut în anul 2011 atribuții în sensul celor menționate anterior și în ceea ce privește persoanele arestate preventiv și aflate în Arestul IPJ G.

Secția reține din înscrisurile aflate în dosarul de cercetare disciplinară că cererile cu care a fost sesizat pârâtul judecător în exercitarea atribuțiilor prevăzute de Legea nr.275/2006 au fost soluționate cu întârziere , în unele cazuri termenul fiind depășit cu 2 până la 8 luni , însă apreciază că această situație nu întrunește cumulativ elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, anterior modificărilor aduse prin Legea nr. 24/2012

Potrivit art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, anterior modificărilor aduse prin Legea nr. 24/2012 constituie abatere disciplinară exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură, cu rea credință sau din gravă neglijență, dacă fapta nu constituie infracțiune.

În cazul de față, se pune problema stabilirii îndeplinirii condiției privind grava neglijență a pârâtului în exercitarea atribuțiilor de serviciu, astfel încât faptele pârâtului să constituie abatere disciplinară.

Reținerea acestei abateri disciplinare este condiționată de modul în care trebuie definită noțiunea de gravă neglijență în înțelesul art.99 lit.h) teza a II a din

10

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Legea nr.303/2004, republicată , anterior modificărilor aduse prin Legea nr. 24/2012.

Legea nu conține o astfel de definiție, motiv pentru care o asemenea analiză cade în sarcina magistraților care judecă o cauză disciplinară, însă, la conturarea noțiunii de gravă neglijență trebuie avute în vedere normele constituționale prevăzute la art.124 alin.3, conform cărora judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.

Secția reține că forma de vinovăție ce a fost avută în vedere de legiutor când a înțeles să sancționeze un anumit comportament al judecătorului este conturată atunci când s-a săvârșit o greșală evidentă, neîndoielnică, căreia îi lipsește chiar și cea mai slabă justificare.

În cauza de față se poate aprecia că pârâtul judecător a încălcat în mod grav și neîndoielnic normele legale prevăzute de Legea nr. 275/2006, având în vedere faptul că a soluționat un număr mare de plângeri formulate de condamnați cu nerespectarea termenelor prevăzute de lege.

Secția apreciază însă că, această încălcare a normelor legale de către pârâtul judecător nu s-a făcut în mod nescuzabil și fără ca pârâtul să aibă nici cea mai mică justificare .

Se apreciază că nu se poate reține în sarcina acestuia faptul că a manifestat o lipsă de diligență nejustificată și nescuzabilă, în condițiile în care, din probele administrate în cauză rezultă că, din punctul de vedere al numărului de dosare soluționate de către pârât în anul 2011, acesta este comparabil cu cel al magistraților delegați la Penitenciarul J. (în condițiile în care numărul total al sesizărilor ce revenea judecătorului delegat în acest loc de detenție era mai mic decât la Penitenciarul G.) precum și cu al magistraților delegați la Penitenciarul G. în perioada următoare anului 2011.

Astfel, în chiar conținutul acțiunii disciplinare se arată că, în cursul anului 2011, un judecător delegat în cadrul Penitenciarului R. a soluționat un număr de 915 dosare, față de 1144 dosare soluționate de pârâtul Z.G.T. (986 înregistrate în anul 2011 și 158 din stocul rămas la sfârșitul anului 2010), în condițiile în care, pârâtul, în cursul anului 2011, un număr de 47 de zile a fost în concediu de odihnă iar, în lunile ianuarie și februarie ale anului 2011 nu a avut grefier, fiind obligat să exercite și atribuțiile acestuia, ceea ce a dus la întârzieri în soluționarea cauzelor.

De asemenea din conținutul acțiunii disciplinare rezultă că numărul dosarelor soluționate de către magistrații delegați la Penitenciarul G. în anul 2012, a fost de aproximativ 70-100 dosare lunar, număr comparabil cu cel al dosarelor soluționate de către pârâtul Z.G.T.

Acest lucru duce la concluzia că, numărul maxim de dosare ce putea fi soluționat lunar de un magistrat delegat la acest penitenciar era de aproximativ 100 dosare lunar, în condițiile în care se lucra constant cu depășirea orelor de program.

Din situația prezentată rezultă că pârâtul a soluționat lunar acest număr de dosare, ajungându-se la depășirea termenelor de soluționare a sesizărilor din cauza situației existente la începutul anului 2011 urmată de creșterea stocului de dosare.

Numărul mare al sesizărilor formulate de persoanele aflate în stare de detenție, faptul că în lunile ianuarie și februarie ale anului 2011 nu a existat grefier delegat la Penitenciarul G., nu a existat referent delegat, iar în lunile următoare ale anului 2011 grefierul delegat a avut program de doar 4 ore, precum și dificultățile întâmpinate la locul de muncă unde nu puteau fi audiați deținuții, fiind necesară deplasarea pârâtului la locurile de deținere ale petiționarilor, lucru care se întâmpla zilnic, întrucât sesizările acestora nu puteau fi soluționate fără a fi audiați, faptul că pârâtul trebuia să dea prioritate sesizărilor mai vechi, au dus la depășirea în mod

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

constant a termenelor de soluționare a sesizărilor persoanelor aflate în stare de detenție.

Din declarația martorului C.C. rezultă că nu a existat posibilitatea alocării unui alt spațiu judecătorului delegat și nici a unor persoane care să însoțească deținuții la biroul judecătorului, astfel încât acesta era nevoit să se deplaseze pentru a audia deținuții la locurile de deținere ale acestora pentru a-i audia.

Odată cu creșterea stocului de dosare, la începutul anului 2011, pârâtul a fost în imposibilitate din punct de vedere al timpului fizic necesar să soluționeze în termenele prevăzute de lege sesizările deținuților.

De altfel, din declarațiile magistraților audiați în calitate de martori rezultă că nu era suficient un singur judecător delegat la acest penitenciar, concluzie ce se desprinde și din situația prezentată în acțiunea disciplinară, și din care rezultă că și magistrații delegați în anul 2012 au înregistrat constant întârzieri în soluționarea sesizărilor persoanelor aflate în detenție (în luna septembrie a anului 2012 existând un număr de 650 de dosare nesoluționate din care, 66 de dosare erau înregistrate în anul 2011).

De asemenea, din declarațiile martorilor audiați în cauză rezultă că în biroul alocat judecătorului delegat erau condiții improprii de muncă din punct de vedere al temperaturii ambientale precum și al dotării cu materialele necesare desfășurării activității, fiind întâmpinate dificultăți în aprovizionarea cu hârtie, toner, dosare, precum și cu repararea defecțiunilor constatate la calculatorul grefierului sau al pârâtului.

Totodată se impune a fi reținut faptul că, pârâtul judecător a trebuit să se deplaseze zilnic, din B. la Penitenciarul G. cu mijloace de transport în comun, indiferent de condițiile meteorologice, depunând în acest sens un efort

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

suplimentar, care în timp și-a pus amprenta asupra stării de sănătate a acestuia și implicit asupra activității la locul de muncă.

Așa cum s-a arătat și mai sus, sub aspectul laturii subiective, pentru existența abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza a-II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 24/2012 este necesar ca judecătorului să-i fie imputabilă întârzierea în efectuarea lucrărilor ce-i revin conform atribuțiilor de serviciu.

Pentru a analiza cauzele care au determinat nerespectarea obligației de soluționare a sesizărilor formulate de persoanele aflate în stare de detenție, așa cum rezultă de altfel din cele arătate mai sus au fost avute în vedere volumul total al activității pârâtului judecător, acesta având și alte atribuții, care se suprapun peste atribuțiile de soluționare a sesizărilor, precum și condițiile în care acesta și-a desfășurat activitatea.

În raport de cele expuse, Secția constată că domnul judecător a înregistrat un volum însemnat de activitate, a lucrat peste orele de program, a manifestat interes pentru calitatea actului de justiție, nerespectarea termenului de soluționare a sesizărilor fiind cauzată de motive obiective, arătate în cele expuse anterior.

În aceste condiții, Secția apreciază că, sub aspectul laturii subiective, fapta pârâtului se circumscrie unei culpe scuzabile, care nu este de natură a atrage răspunderea disciplinară, condițiile de la locul de muncă, volumul mare de activitate, faptul că se impunea delegarea a doi magistrați la acest penitenciar, constituind împrejurări obiective exoneratoare de răspundere și de înlăturare a caracterului imputabil la care se adaugă și circumstanțele personale.

Pentru toate aceste considerente, Secția reține că prin probele administrate în cauză nu s-a facut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive

14

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.h din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, anterior modificărilor aduse prin Legea nr. 24/2002, motiv pentru care, cu majoritate de voturi, va respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspecția judiciară împotriva pârâtului Z.G.T. -judecător în cadrul Tribunalului, ca neîntemeiată.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Cu majoritate:

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva domnului Z.G.T. - judecător la Tribunalul, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.h teza a II-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 25 februarie 2013.

PREȘEDINTE,

15

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Cu opinie separată în sensul admiterii acțiunii disciplinare:

Apreciem că în speță faptele domnului judecător Z.G.T. de a încălca, în mod constant, prevederile Legii nr. 275/2006 întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, anterior modificărilor aduse prin Legea nr. 24/2012, pentru următoarele considerente:

Potrivit art. art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, în forma în vigoare anterior modificărilor aduse prin Legea nr. 24/2012, constituie abatere disciplinară exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură, din gravă neglijență, dacă fapta nu constituie infracțiune.

În considerarea elementelor care definesc conținutul abaterii disciplinare reglementată de art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, anterior modificărilor aduse prin Legea nr. 24/2012, se impune a fi avută în vedere subzistența cumulativă, a elementelor specifice acestei abateri disciplinare, constând în existența unei conduite culpabile a magistratului în exercitarea funcției, inclusiv sub aspectul încălcării normelor de procedură cât și din perspectiva îndeplinirii condiției gravei neglijențe.

Referitor la cea dintâi condiție, care se circumscrie laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 24/2012, starea de fapt reținută în cuprinsul acțiunii disciplinare și confirmată de pârâțul judecător evidențiază încălcarea de către acesta a responsabilităților specifice funcției, respectiv o încălcare a normelor legale privind procedurile specifice aplicabile în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

situația persoanelor private de libertate, responsabilități concretizate în cerința imperativă prevăzută de art. 4 alin.1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, dispoziție legală potrivit căreia judecătorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora.

De asemenea, această abatere disciplinară presupune încălcarea standardelor de conduită impuse magistraților de dispozițiile art. 90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, coroborat cu dispozițiile art. 17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și cu cele ale art. 104 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

Mai mult decât atât, dispozițiile art. 12 și 13 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor prevăd că aceștia sunt obligați să-și îndeplinească cu competență și corectitudine îndatoririle profesionale, să respecte îndatoririle cu caracter administrativ stabilite prin legi, regulamente și ordine de serviciu și sunt datori să depună diligența necesară în vederea îndeplinirii lucrărilor repartizate, cu respectarea termenelor legale.

Pentru o analiză corectă din perspectiva abaterii disciplinare reținută de Inspecția Judiciară trebuie avută în vedere activitatea specifică a judecătorului delegat cu executarea pedepselor privative de libertate, activitate ce reprezintă o fază prealabilă obligatorie anterior sesizării instanței de judecată, activitate ce are o natură juridică aparte, administrativă și non-jurisdicțională.

Astfel, conform art. 6 din legea nr. 275/2006 "executarea pedepselor se desfășoară sub supravegherea, controlul și autoritatea judecătorului delegat", iar potrivit alin.3 al acestui text de lege, „judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate supraveghează și controlează asigurarea legalității în executarea acestor pedepse și exercită celelalte atribuții stabilite prin prezenta lege”.

De asemenea, potrivit art. 6 alin.5 din Legea nr. 275/1006, pe durata exercitării atribuțiilor de judecător delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, acesta nu poate desfășura alte activități decât cele stabilite de prezenta lege.

În speță, pârâtul judecător a încălcat, în mod constant, dispozițiile prevăzute de art. 25 alin.4, art. 26, art. 38 alin.5 și art. 74 alin.4 din Legea nr. 275/2006, prin nerespectarea termenelor reglementate expres în aceste texte de lege pentru soluționarea cererilor persoanelor private de libertate sau chiar prin nesoluționarea acestor cereri.

Astfel, potrivit art. 25 alin.4 din Legea nr. 275/2006, judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate soluționează plângerea formulată de persoana condamnată împotriva modului de stabilire a regimului de executare în termen de 15 zile de la data primirii acesteia și se pronunță prin încheiere, această încheiere putând fi contestată de către persoana condamnată în termen de 3 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, iar hotărârea judecătoriei este definitivă.

Potrivit art. 26 din Legea nr. 275/2006, schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate (fie într-un regim inferior ca grad de severitate, fie într-unul mai sever) se dispune de judecătorul delegat, prin încheiere motivată, în termen de 15 zile de la primirea cererii formulate de către persoana condamnată ori a sesizării comisiei pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Astfel cum rezultă din alin.6 al art. 26, când judecătorul delegat constată că nu sunt îndeplinite condițiile pentru schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, prin încheierea de respingere fixează termenul după expirarea căruia cererea sau sesizarea poate fi reînnoită, termen care nu poate fi mai mare de 6 luni.

Încheierea judecătorului delegat poate fi contestată de către persoana condamnată în termen de 3 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, iar hotărârea judecătoriei este definitivă.

Potrivit art. 38 alin.2 din Legea nr. 275/2006, împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor prevăzute în capitolul IV (libertatea conștiinței, a opiniilor și libertatea credințelor religioase, dreptul la informație, dreptul la consultarea documentelor de interes personal, dreptul de petiționare, dreptul la corespondență, dreptul la convorbiri telefonice, dreptul la plimbare zilnică și dreptul de primi vizite, dreptul de a primi bunuri, dreptul la asistență medicală ori diplomatică, dreptul la încheierea unei căsătorii), care se iau de către administrația locului de deținere, persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pot face plângere la judecătorul delegat, în termen de 10 zile de la data când au luat cunoștință de măsura luată.

Plângerea trebuie soluționată de către judecătorul delegat, în termen de 10 zile de la primirea acesteia, astfel cum rezultă din art. 38 alin.5, prin încheiere motivată, care poate fi contestată de către persoana condamnată la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 5 zile de la comunicarea încheierii; hotărârea judecătoriei este definitivă.

Potrivit art. 74 din Legea nr. 275/2006, împotriva hotărârii comisiei de disciplină, prin care a fost aplicată o sancțiune disciplinară, persoana condamnată

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] poate face plângere la judecătorul delegat, în termen de 3 zile de la comunicarea hotărârii.

Conform alin.4 al art. 74, judecătorul delegat soluționează plângerea în termen de 3 zile de la primirea acesteia, prin încheiere motivată, care poate fi contestată de către persoana condamnată la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii; hotărârea judecătorei este definitivă.

De menționat este că, potrivit alin.7 al art. 74, plângerea formulată ori contestația împotriva încheierii judecătorului delegat nu suspendă executarea sancțiunilor disciplinare, cu excepția celei prevăzute în art. 71 alin.1 lit.f), respectiv „izolarea pentru maximum 10 zile”, în considerarea faptului că sancțiunile disciplinare își pot dovedi eficiența numai dacă sunt executate la scurt timp de la aplicare.

Pentru toate aceste proceduri legiuitorul a prevăzut termene scurte de soluționare de către judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate (15 zile, 10 zile și respectiv, 3 zile), tocmai în considerarea situației speciale a persoanelor condamnate, în condițiile în care trebuie să existe o garanție a respectării drepturilor lor.

Din examinarea situației statistice a tuturor dosarelor înregistrate în cursul anului 2011 rezultă că niciuna dintre cererile cu care a fost sesizat pârâtul Z.G.T. în calitate de judecător delegat, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de Legea nr. 275/2006, nu a fost soluționată în termen legal, ci după 2, 3, 5, 7, 8 luni de la înregistrare sau chiar au rămas nesoluționate.

Prin soluționarea cu întârziere ori chiar nesoluționarea cererilor formulate de către persoanele private de libertate, întemeiate pe dispozițiile art. 25, 26, 38

20

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

ori 74 din Legea nr. 275/2006, pârâtul judecător Z.G.T. le-a încălcat acestora accesul liber la justiție (consacrat prin art. 21 din Constituția României) și dreptul de a beneficia de un proces echitabil de la momentul sesizării instanței de judecată.

Nu pot fi reținute apărările pârâtului judecător în condițiile în care nu au existat întârzieri în înaintarea contestațiilor sau plângerilor de către personalul din cadrul Penitenciarului cu atribuții în acest sens către judecătorul delegat, și mai mult decât atât pârâtul desfășura doar activitățile stabilite de prezenta Legea nr. 275/2006.

Aceste aspecte sunt confirmate chiar de către pârâtul judecător Z.G.T. în declarația dată pe parcursul cercetării disciplinare și în fața Secției.

Volumul mare de muncă, lipsa unor condiții adecvate de desfășurare a activităților specifice, lipsa unui grefier cu activitate permanentă nu îl exonerează pe pârâtul judecător de răspunderea disciplinară, aceste împrejurări putând avea, eventual, caracterul unor elemente de circumstanțiere.

Sub aspectul laturii subiective, se reține, raportat la aspectele detaliate anterior, că pentru a se constata existența abaterii disciplinare prevăzută de art.99 lit.h) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, este necesar a avea în vedere definirea noțiunii de gravă neglijență.

La conturarea noțiunii de gravă neglijență trebuie avute în vedere normele constituționale prevăzute la art.124 alin.3, conform cărora judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.

În ceea ce privește forma de vinovăție constând în „gravă neglijență”, se reține că pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

contradicție cu dispozițiile legale.

În consecință, pentru a se putea reține „grava neglijență” este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri elementare profesionale, cu consecințe grave asupra înfăptuirii actului de justiție. Astfel, trebuie ca nerespectarea normelor de procedură să poată fi caracterizată ca fiind o greșeală evidentă, neîndoielnică, care nu își găsește o justificare, cu consecințe deosebit de grave .

Din această perspectivă și în raport de materialul probator administrat în cauză, se reține, sub aspectul laturii subiective, că modul în care pârâtul judecător a înțeles să își exercite atribuțiile de judecător delegat cu executarea pedepselor privative de libertate este expresia gravei neglijențe în exercitarea funcției prin nerespectarea termenelor reglementate expres de lege pentru soluționarea cererilor persoanelor private de libertate sau chiar prin nesoluționarea acestor cereri.

În speță, vinovăția pârâtului judecător în săvârșirea faptei este dovedită și rezultă din modul în care acesta a înțeles să-și îndeplinească obligațiile profesionale ce-i revin, fapt ce a avut drept consecințe prelungirea procedurilor judiciare, aceasta constituind totodată și o încălcare a dispozițiilor articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale.

Întrucât în calculul termenului rezonabil se are în vedere durata judecății, atât în primă instanță cât și în cursul căilor de atac, prin inactivitatea domnului judecător, constând în soluționarea cu întârziere sau chiar prin nesoluționarea cererilor persoanelor private de libertate, ajungându-se ca, la sfârșitul anului 2011, să existe un număr de 246 dosare nesoluționate, situație care s-a perpetuat pe o perioadă de mai multe luni de zile, a fost prelungit termenul de soluționare a cauzelor, creându-se premisele încălcării cerinței derulării procedurilor judiciare

22

[REDACTED] [REDACTED]
într-o perioadă rezonabilă, în sensul art.6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale.

Toate acestea conduc la concluzia caracterului imputabil al întârzierilor înregistrate în efectuarea lucrărilor de către pârâtul judecător Z.G.T., determinând prelungirea procedurilor judiciare, părțile fiind lipsite de elementul esențial al aducerii la cunoștință a conținutului hotărârilor judecătorești sub aspectul considerentelor, indispensabile în aprecierea de către părți a argumentelor pro și contra exercitării unei căi de atac.

De asemenea, prin nerespectarea procedurilor reglementate de Legea nr. 275/2006, pârâtul judecător a încălcat obligațiile judecătorilor de a asigura supremația legii, respectarea drepturilor și libertăților persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii.

Faptele au avut consecințe grave prin încălcarea drepturilor procesuale ale persoanelor private de libertate, aducându-se atingere și prestigiului justiției prin nerespectarea cadrului legal de soluționare a unui asemenea gen de cereri.

Pentru toate aceste considerente, se reține că prin probele administrate în cauză s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 24/2002, motiv pentru care acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtului Z.G.T. - judecător în cadrul Tribunalului apare ca fiind întemeiată.

